

"SEVR PORSELENİ"NE AÇIK CEVAP

Sadık ACAR (*)

ÖZET

"Sevr Porseleni" başlıklı Prof.Pierre Ducrey'in subjektif yargıları ile İsviçre'nin "24 Heures" gazetesinde yayınlanan makalesi incelenmiş ve "Sevr Porseleni'ne Açık Cevap" başlığı ile bu makale objektif ve tarihi gerçeklere dayanarak kaleme alınmıştır.

Prof.Ducrey makalesinde, Sevr Anlaşmasına göre Kürtlere bağımsızlıklarının verilmesinin öngörülmüş olmasına rağmen bunun gerçekleştirilmediğini ileri sürmektedir. Oysa, Ducrey Sevr Anlaşmasının ardından, Türk Yurdunun parçalanmasını kabul etmeyen Anadolu Türkleri'nin, M.Kemal Paşa'nın önderliğinde verdikleri İstiklal Savaşında, Kürttürkleri'nin de Türk bayrağı altında bu mücadeleye katıldıklarını bilmemektedir. Ayrıca Kürtlerin , Anadolu Türkleri'nin öncüleri olduğunu bir çok tarihi eser ile kanıtlamak da mümkündür.

Bugün bu konunun gündeme getirilmesinin en önemli sebebi AT'na girme ç hası içinde olan Türkiye'nin, Doğu Anadolu halkını, Topluluğun kendi arasına almak istemeyişidir. Bu bölgedeki kırsal kültür küçümsemektedir. Ancak Türk Milleti bir bütündür ve Avrupalı olmak için doğu illerinden ve kardeşleri Kürttürkleri'nden kopmayı kesinlikle kabul edemez. Kürttürkleri de bu tuzığa kesinlikle düşmeyecektir.

Avrupa'da son yıllarda Türk halkını bölmek için Kuzey Irak halkının uğradığı haksızlıklar ve onlara çektirilen büyük ızdırap istismar edilmeye başlanmıştır. Bazı politikacıların hasis hesaplarla yaptığı bu girişimlere ne yazıkki bazı tarihçiler de bilimsel değerlerden yoksun olan makaleleriyle katkıda bulunmaktadır. Bunlardan birisi de, Lozan Üniversitesi Rektörü ve eski çağ tarihçisi Prof.Pierre Ducrey'in 22 Nisan 1991 tarihli "24 Heures" gazetesinde yayınlanmış olan "Kürtlerin Akıbeti-Sevr Porseleni" başlıklı makalesidir.

Prof.Ducrey, bu makalesinde Sevr Anlaşmasında bir Kürt Devleti kurulması öngörülmüş olmasına rağmen, Mustafa Kemal Paşa yüzünden bunun gerçekleştirilmediğini ileri sürmüştür. Birinci Dünya Savaşında mağlup olan Osmanlı Devleti'nin Sevr Anlaşmasını imzaladığı, ancak Türk yurdunun parçalanmasını kabul etmeyen Anadolu Türkleri'nin, Mustafa Kemal Paşa'nın önderliğinde bir istiklal savaşı vererek, Sevr Anlaşmasını tarihin çöplüğüne attığı doğrudur. Ölü doğmuş bu anlaşma şimdi hortlatılmak istenmektedir. Oysa, 24 Temmuz 1923 de imzalanan Lozan Anlaşması Anadolu Türklüğünü bir bütün olarak kabul etmiş ve Kürttürklerini bir azınlık olarak kabul etmiştir.

(*) Prof.Dr.D.E.Ü.İ.I.B.F. İktisat Bölümü.

Acaba Mustafa Kemal Paşa, Sevr Anlaşmasını hükümsüz kılacak olan bu başarıyı nasıl kazanmıştır? Prof. Ducrey, eğer bir tarihçi olarak incelenmiş olsaydı, Güneydoğu Anadolu halkının İngiliz ve Fransız işgaline karşı Türk bayrağı altında ve bölge dışından bir yardım almaksızın milli direnişi başlattıklarını bilirdi. Hatta bu nedenle Maraş, Antep ve Urfa kentlerine sırasıyla "Kahraman", "Gazi" ve "Şanlı" ünvanları verilmiştir. Mustafa Kemal Paşa henüz düzenli bir ordu kurmazdan önce işgalcilere karşı direniş gösteren Kürttürkleri acaba niçin kendi kararlarıyla bu mücadeleyi vermiştir? Bu bölge halkı acaba niçin adına "Türk" kelimesi bulunan T.B.M.M. hükümetini kendi meşru idaresi olarak kabul etmiştir? Acaba yine Prof. Ducrey bir Kürt aşiretinin reisi olan Dersim Milletvekili Diyap Ağa'nın T.B.M.M.'deki tarihi konuşmasını bilmekte midir? Diyap Ağa bu konuşmasında işgalci Yunan ordusu karşısında meclisin Ankara'dan Kayseri'ye çekilmesi halinde, kendisinin Ankara'yı tek başına savaunacağını ifade ederek Türklüğün gururunu yüceltmıştır. İşte Mustafa Kemal Paşa'ya Sevr Porselenini tarihin çöplüğüne atma gücünü veren Halkının bu desteğidir.

Prof. Ducrey, bu talihsiz makalesinde Mustafa Kemal Paşa emrindeki Türk ordularının önce Kürtleri ve Ermenileri, sonra da Batı Anadolu'daki Rumları katlettiğini iddia etmiştir. Bu iddiadan da, Prof. Ducrey'in Türk İstiklal Savaşını bilmediğini anlaşılmaktadır. Yazarın söz konusu ettiği bu tarihlerde Güneydoğu Anadolu İngiliz ve Fransız Kuvvetlerinin işgalindeydi ve bölge halkı, işgalcilerin himayesindeki Ermeni çetelerinin baskısı altındaydı. Esasen Ermeni çeteleri Birinci Dünya Savaşı yıllarında büyük bir katliam yapmışlardı. Son yıllarda açılmış olan toplu mezarlardan Türklerin kullandığı ayyıldızlı eşyalar, Kur'anlar ve müslüman muskaları çıkmıştır. Eğer Türkler bir katliam yapmış olsaydı bu mezarlardan Gregoryan haçlarının çıkması gerekirdi. Ermenilerin, yakıp yıktığı eski Van kentinin harabeleri bugün bir müze olarak korunmaktadır. İşte Mustafa Kemal Paşa emrindeki T.B.M.M. orduları halkın geri kalanını bu gibi katliamlardan kurtarmıştır.

Batı Anadolu'da Rumların katledildiği iddiası da aynı ölçüde gerçek dışıdır. İzmir'i 15 Mayıs 1919 da işgal eden Yunan Kuvvetleri ve İzmir'li Rumlar, Metropolit Hristostomas'ın kışkırtıcı bir konuşmasından sonra büyük bir katliam yapmıştı. Hristostomas'ın, işgalci askerlere ve yerli Rumlara "Elen Soyunun evlatları çok susuzum. Susuzluğumu ancak Türk kanı giderebilir. Bana bir tas Türk kanı getirin." diye hitap ettiğini, katliamın bu sözlerle başladığını acaba Prof. Ducrey bilmekte midir? Bu, sözde din adamının tahri-

kine kapılan Rumlar bütün Batı Anadolu'da bir Türk katliamı yapmasalardı mağlup Yunan ordusuyla birlikte kaçmak zorunda kalmazlardı. İşte İzmir'i yakanlar vatana ihanetten ve soykırımdan yargılanacaklarını bilen Rumlarla, mağlup Yunan kuvvetlerdir. Türk ordusu 9 Eylül 1922 de İzmir'in külleriyle karşılaşmıştı. Türkler işgalden kurtardıkları kendi evlerini niçin yaksınlar?

Asıl konu olan Kürttürklerine tekrar dönelim: Bir İlkçağ tarihçisi olan Prof.Ducrey'in Kürtlerin Anadolu Türklerinin öncüleri olduğunu bilmesi gerekir. İran kaynaklarının "Turan Şahı Efrasiyab" diye bahsettiği, Türk Hakanı Alp Er Tunga'nın, M.Ö.7. yüzyılda Doğu Anadolu'yu İranlı'lardan aldığı ve buraya Turanlıları (Türkleri) yerleştirdiği, İlkçağ tarihçilerince bilinmektedir. M.Ö. 4. yüzyılda bu bölgeyi gezmiş olan Xonophen'in "Onbinlerin Dönüşü" adlı eserinde söz ettiği, "Kürdoklar" İşte bu Türklerdir. Xonophen, Kürdokları anlatırken bir Türk tipi çizmektedir. Esasen, yazılı belgelere göre, Kürtler ana yurdu Sibiryaya olan eski bir Türk boyudur. Nitekim, M.S.7. yüzyıldan kalma bir Kürt Kralının mezar taşı Yenisey Irmağına akan "Elegeş" deresinde dikili bulunmaktadır. Bu mezar taşının üzerinde Türk-Orhon yazısıyla yazılmış olan "Ben Kürt İlhanı Alp Urungu..." yazıtı hala (Orkun, 1940: 179.185). Radloff'un 1893 de yayınladığı "Atlas"ı bu konuda en güvenilir kaynaktır. Nitekim, Rus Çarlığı 1863 de yaptığı idari bir düzenlemede bu bölgeye "Kurdok" adını vermiştir (Kırzioğlu, 1964: 13). İşte Alp Er Tunga'nın Doğu Anadolu'ya yerleştirdiği ve Xonophen'in de aynı adla tanıttığı Kürdoklar, Sibiryaya Kürt/Kürdoklarının atalarıdır.

Ayrıca, 16. yüzyılda yaşamış bir Kürt aydını olan Bitlis Sancakbeyi Şeref Han'ın yazmış olduğu "Şerfname" de de Kürtlerin bir Türk/Oğuz boyu olduğu açıkça ifade edilmektedir (Şeref Han, Çev: Bozaslan, 1930: 24).

Kuzey Irak Kürtlerinin bugünkü ezilmişliğine gelince: Bunun sorumlusu Türkiye değildir. Aksine, 1987 ve 1990 da Kuzey Irak'ta ortaya çıkan olaylardan sonra Türkiye bu insanları sığınmacı olarak başına basmış ve gelişmiş ülkelerden ciddi bir yardım gelmediği halde, yarım miyona yakın Iraklı'yı barındırmış ve doyurmuştur. Batılı gelişmiş ülkeler bu insanlara kapılarını açmamış, ama Türkiye'nin yardımlarını da eleştiri konusu yapmak istemiştir. Fransa'nın 1987 de Türkiye'den Fransa'ya götürdüğü birkaç yüz kişilik bir grup da orada esir muamelesi görmektedir.

Kuzey Irak Kürtlerinin ve Türkmenlerin ızdırabının başlangıcı ise, Birin-

ci Dünya Savaşında Musul'un İngiltere tarafından işgal edilmesidir. Lozan Konferansında, Türk Delegasyonu Başkanı İsmet Paşa'nın , Kürtlerin Türk olduğunu anlatmasına rağmen, Türkiye'nin bu bölgeye asker sevk etme imkanı olmadığı bilindiği için, petrolce zengin olan bu topraklar İngiliz işgalinde bırakılmıştı. Ancak, bölgedeki aşiretler buna itiraz etmiş ve pek çok yerde halk köylerine Türk bayrağı çekmişti. Bugün Türkiye hiç bir komşusundan toprak istememektedir. Bu olayı anlatmamızın nedeni, Kuzey Irak halkının ızdırabının başlangıcını tespit etmektir.

Kürttürkleri bu asrın başlangıcında petrol için bölünmüştü. Acaba bugün hangi hesaplar yapılmaktadır? Türkiye Avrupa Topluluğu'na üye olmak için başvurmuştur. Batı ve Orta kısımları daha çok gelişmiş olan Türkiye'ye Avrupa'nın ihtiyacı vardır. Türkiye'siz bir Avrupa Birliği tam olamaz.

Nitekim, Roma İmparatorluğu da Avrupa Birliğini Anadolu ile bütünleşerek gerçekleştirmişti. Ancak, bugün Avrupa Doğu Anadolu halkını kendi arasına almak istememektedir. Bu bölgedeki kırsal kültür küçümsenmekte, bölgenin ekonomik sorunlarından ve hızlı nüfus artışından korkulmaktadır. Doğu ve Güneydoğusu koparılmış bir Türkiye'nin Avrupa'ya kolayca uyum sağlayacağı düşünülmektedir. Ancak şu husus unutulmamalıdır ki, Türk milleti bir bütündür ve Avrupalı olmak için Doğu illerinden ve kardeşleri Kürttürklerinden kopmayı kesinlikle kabul edemez. Kürttürkleri de bu tuzağa düşmeyecektir.

RESUME

Nous avons examiné l'article publié dans le journal de "24 Heures" de la Suisse sous le titre de "Porcelaine de Sèvres" de Monsieur Le Professeur Pierre DUCREY dont les jugements subjectifs s'y trouvaient et nous avons écrit cet article sous le titre de "Reponse ouverte à la porcelaine de Sévres" tout en basant sur les réalités objectives et historiques.

D'après Monsieur DUCREY, bien que l'on eût prévu l'indépendance des turques kurdes selon le traité réalisé. Cependant, Monsieur DUCREY ignore que, après le traité de Sévres, les turques kurdes ont aussi participé à la guerre d'indépendance au-dessous du drapeau turc avec les turcs de l'Anatolie n'ayant pas adopté le démembrement de la patrie des turcs sous la présidence de Mustafa Kemal Pacha. En outre, il est possible de démontrer par plusieurs oeuvres

historiques que les kurdes sont les avant-gardes des turcs de l'Anatolie.

Actuellement, la raison la plus importante que l'on mette à l'ordre du jour de ce sujet est que les Communautés Européennes ne désirent pas accepter le peuple de l'Anatolie de l'Est de la Turquie ayant pour but d'y entrer. On méprise la culture campagnande de cette Région. Cependant, la nation turque est un ensemble et elle ne peut pas absolument accepter de rompre de ses provinces de l'Est et de ses frères de "turques kurdes" pour être compté "européen" les turques kurdes ne tomberont jamais non plus à cette piège.

KAYNAKÇA

ORKUN, Hüseyin Namık.; Eski Türk Yazıtları, Cilt III, Aladdin Kral Basımevi, İstanbul. 1940.

KIRZIOĞLU, Fahrettin.; Kürtler, I. Bölüm, Çalışkan Basımevi, Ankara 1964.

ŞEREF Han.; Şerefname: Kürt Tarihi, (Arapça'dan Çev: M.Emin Bozaslan) Üçüncü Baskı, Hasat Yayınları, İstanbul, 1940.